

- Lever vi för stunden eller lever vi för evigheten?

När jag började förbereda denna predikan så gick mina tankar till två olika personers sätt att leva sina liv.

- Den ena mötte jag personligen förra månaden den andra såg jag på TV?

För kanske tre månadersedan eller så så stod TV:n på på jobbet. Det var en dokumentär om de finaste restaurangerna i världen och en av karaktärerna som man fick följa i detta tvinslag var en ung kinesisk kvinna i 30årsåldern.

- Hon bodde hemma hos sina föräldrar jobbade heltid och spenderade alla pengar som hon tjänade på att gå och äta på de finaste restaurangerna.

Hon levde för stundens njutning och konsumerade allt vad hon ägde på lyxig mat.

- Den andra personen jag kom att tänka på var en annan person i 30årsåldern vid namn Caleb som jag träffade på en pastorskonferens förra månaden i USA.

När han var 1 år gammal så flyttade hans föräldrar till Papa Nya Guinea för att översätta Bibeln och plantera församlingar bland en onådd folkgrupp.

- Bara ett år gammal fick Caleb lunginflammation och nästan dog.

Idag drygt 30 år senare så höll Caleb, hans fru och deras två små barn på att förbereda sig för att själva åka ut till en annan onådd folkgrupp i Papa Nya Guinea för att göra precis vad Calebs föräldrar hade gjort:

- Översätta Bibeln och plantera församlingar bland en onådd folkgrupp.

Kontrasten mellan den unga kinesiskan och Caleb blir slående. Den ene lever för stundens njutning medans den andre är villig att riskera sin egen, sina barns och frus hälsa, sin karriär och bekvämlighet för att nå till de som aldrig har fått höra evangelium.

- I dagens predikan från Jesaja 21-23 så kommer vi att få möta Bablylon, Juda och Tyrus som alla levde för stundens behag och inte med Gud i fokus.

Hur lever du och jag våra liv? Lever vi för stunden eller lever vi med evigheten i fokus?

- Vad är det vi prioriterar i livet? Är det att likt Babylon och Jerusalem leva ett liv i utsvävning och mänsklig njutning.

Är det likt Tyrus att leva för materiell framgång?

- Eller lever vi liv där vi för Guds ära är villiga att offra vår bekvämlighet, vår tid och pengar för att sprida Guds rike?

Lever vi för oss själva och våra syften eller lever vi för Gud och hans ära?

- Låt oss gå till vår text i Jes 21 och se vad vi kan lära oss om att istället för att leva för stunden leva för Guds ära.

[Bibelläsning Jes 21:1-10, bön]

¹Profetia om Öknen vid havet.

Liksom en storm, som far fram i Negev,
kommer det från öknen, från det fruktansvärda landet.

²En hemsk syn har uppenbarats för mig:

”Bedragaren bedrar, plundraren plundrar.

Drag upp, du Elam!

Träng på, du Mediens folk!

På all suckan skall jag göra slut.”

³Därför är mina höfter fulla av smärta,
ångest har gripit mig lik en barnaföderskas ångest.

Jag är nertryckt, så att jag inte kan höra,

jag är bestört, så att jag inte kan se.

⁴Mitt hjärta är utom sig, bävan överväldigar mig.

Skymningen, som jag längtade efter, får mig att darra.

⁵Man dukar bordet, sätter ut vakt, äter och dricker.

Stig upp, ni furstar,
smörj era sköldar!

⁶Ty så har HERREN sagt till mig:

”Gå och ställ ut en väktare.

Han skall meddela vad han ser.”

⁷Och han såg en hästvagn och ett par ryttare,
en åsnevagn och en kamelvagn.

Han gav noga akt, mycket noga.

⁸Han började ryta som ett lejon:

”Herre, här står jag ständigt på vakt, dagen lång,
jag stannar här på min post natt efter natt.

⁹Och se, här kommer en vagn med män och ett par ryttare!”

Och han tog till orda och sade:

”Babel har fallit, ja, det har fallit!

Alla dess uthuggna avgudabilder är nerslagna till marken.”

¹⁰O, du mitt krossade, mitt söndertröskade folk,
vad jag har hört av HERREN Sebaot, Israels Gud,
det har jag förkunnat för er.

- Kära vänner i vårt studie av Jesaja bok så har vi fått uppenbarhet för oss folkets avfall som bl.a. bestod av stolt oberoende.

I kap 6 så fick vi se hur Jesaja fick möta Guds helighet och hur han blev frälst, kallad och utsänd med ett budskap till ett folk där majoriteten skulle förhärda sina hjärtan.

- I kap 7-12 så varnade han Juda och Israel att vända om till Herren och förtrösta på honom istället för på människor.

I den situation som Juda befann sig i så hotade det assyriska riket att invadera landet och folket frestades att ingå en allians med de kringliggande länderna för att bli räddade från det assyriska hotet.

- Men Jesajas budskap till folket var att istället vända om till Herren och till hoppet om den kommande Messias.

I kap 13-27 så ser vi hur Gud styr världshistorien och i tre cykler kommer att uppenbara sin dom över de nationer som Juda var frestade att sätta sitt hopp till istället för på Herren.

- I förra veckans predikan så gick vi igenom den första av dessa cykler i kap 13-20 där profeten visar folket att Gud kommer att döma alla de nationer till vilka Juda var benägen att söka hjälp istället för Herren.

Det samma gäller för oss. Vi kan inte förtrösta på att finna hjälp i denna värld och de substitut och avgudar som vi är så benägna att fly till för att finna hjälp.

- De kommer alla att bli dömda. Vårt enda hopp står till att endast förtrösta på Gud.

I dagens textavsnitt som är den andra cykeln över Guds dom över nationerna så får vi möta fem nationer, två snabbt i förbifarten och tre som Jesaja väljer att betona vilket även vi kommer att göra.

- Först ut är Babylon, följt av Edom, Arabien som kort nämns och sen Juda med Jerusalem och slutligen Tyrus.

I våra tre punkter om att inte leva för stunden utan för evigheten så vill jag lyfta fram tre saker:

1. När det gäller Babylon att leva våra liv med våra egna och våra medmänniskors eviga frälsning i perspektiv.
2. När det gäller Juda och Jerusalem så ska vi lyfta fram frågan att spendera vår tid utifrån ett evighetsperspektiv.
3. Och sist när det gäller Tyrus som var ett centrum för pengar och handel så ska vi se på hur vi med vår ekonomi kan leva ur ett evighetsperspektiv.

Det som Jesaja på nytt vill lyfta fram för folket är att inte förtrösta på något annat en Herren.

- Låt oss då gå till den första nationen som här får sin dom förkunnad över sig och det är Babylon och se hur vi bör leva med våra egna och andras eviga frälsning i fokus.

När vi kommer in i händelsernas centrum så är det just på den dag då Babylon kommer att falla.

- Den hemska synen om Babylons fall är så fruktansvärd att Jesaja säger i v.3-4:

³Därför är mina höfter fulla av smärta (eller darrande), ångest har gripit mig (och här så handlar det om födslovåndor) lik en barnaföderskas ångest. Jag är nertryckt, så att jag inte kan höra, jag är bestört, så att jag inte kan se. ⁴Mitt hjärta är utom sig, bävan överväldigar mig. Skymningen, som jag längtade efter, får mig att darra.

- Synen är så hemska att Jesaja inte kan fungera som person, han är så tagen av den att han inte kan se och höra och likt en kvinna i födslovåndor så är han helt upptagen av den väntade smärtan som kommer.

Här så har vi en man som inte levde för stunden. Han såg hur Elam och Mediens folk var på väg för att verkställa Guds dom lik en storm som for fram i Negev öknen.

- Har du någon gång upplevt en sandstorm? Vid några tillfällen så har jag fått erfara sandstormar i Syrien och Jordanien.

Jämförelseviss så var dessa relativt små sandstormar. Tänkt dig då en riktigt stor sandstorm där du inte ens kan se händerna framför dig.

- Där det är så mycket sand som kommer flygande att du känner att du håller på att kvävas för att du inte får luft.

Ni förstår bilden. Här så symboliserar det Medernas framfart och det gör Jesaja helt förskräckt.

- Domen över Babylon är bara en liten försmak på den verkliga dom som Gud kommer att sända i den yttersta tiden.

Då människor till och med kommer att önska sin egen död, men inte kommer att dö vilken kommer att kulmineras över att de slängs i den eviga eldsjön.

- Borde inte bara tanken på detta med det eviga straffet få oss att bli än mer förskräckta och förfärade när vi vet att det är denna dom som våra nära och kära är på väg till om de inte omvänder sig och tror evangeliet.

Om Jesaja var full av denna nöd för Babylon som kom att bli en av Israels största fiende. Hur mycket mer borde då inte vi fyllas av nöd för de förlorade.

- Jag måste bekänna att jag själv är fylld av allt för mycket likgiltighet och apati för detta faktum. Må Gud ge mig omvändelse.

Det är som Ateisten Luke Muehlhauser skriver till kristna på sin blogg:

- "Om ni verkligen tror att människor som ni innerligt älskar är på väg att spendera en evighet i helvetet, borde inte detta motivera er att anstränga er mer för att frälsa dem"

Vi kan inte frälsa människor utan det är bara något som Gud kan göra. Men det är verkligen sant vad Luke skriver att vi som kristna är alldeles för likgiltiga när det gäller att människors evighet står på spel.

- Vi är för upptagna med att leva för stunden och nuet att vi missar evigheten.

För många år sedan så såg jag en målning som var gjord av en kristen som hade titeln: Who cares? Vem bryr sig?

- Målningen illustrerade en pir ute vid vattnet. Runt om piren var det människor i vattnet som drunknade överallt samtidigt som de som befann sig på piren var upptagna av livets bestyr utan att se alla människor som höll på att drunkna.

Det var bara några få som brydde sig. Om vi verkligen har blivit frälsta borde det inte leda till ett liv där vi bryr oss om våra medmänniskor som är på väg till helvetet.

- Vid ett tillfälle så fick Charles Spurgeon frågan: Kommer hedningarna som inte hört evangelium att bli frälsta?

Spurgeon svarade: För mig är det mer en fråga om vi som har evangelium och inte ger det till dem som inte har det kan vara frälsta.

- När det gäller denna fråga så tror jag vi alla behöver omvända oss från vår likgiltighet och våga varna och dela evangeliet med de som aldrig har hört.

Ta till dig dessa ord och handla på dem. Har du en nöd för de förlorade? Om inte be att Gud ger det till dig.

- Och sitt inte bara där med en nöd för de förlorade utan handla på det. Vad spelar det för någon roll om människor hånar och gör oss till åtlöje när en evighet står på spel.

Må vi våga kliva ur våra bekvämlighetszoner och dela evangeliet.

- Låt oss nu gå tillbaks till vår text och närmare bestämt till vers 5.

**⁵Man dukar bordet, sätter ut vakt, äter och dricker.
Stig upp, ni furstar, smörj era sköldar!**

- Ordet som folkbibeln här översätter med vakt ska förmodligen översättas med någon form av tyg som det görs i de flesta översättningar.

Antingen det är en mata, någon form av sittunderlag eller duk. Här så fångas Babylons ovaksamhet och hur de levde för stunden.

- Daniel 5 beskriver i detalj hur man på den dag då Babylon intogs i ovaksamhet hade en stor fest.

Man var helt upptagen med att leva för stunden så att man missade fienden. Man levde för att behaga sig själv och hade tagit ut och vanhelgat kärnen av guld och silver som man hade stulit från templet i Jerusalem.

- Babylon i sin stolthet och själviskhet hade levt för sig själv. Fastän Gud i Dan 4 hade ödmjukat Nebukadnesar till den grad att han kom att beta gräs lik en oxe så hade han och hans son Belsassar inte lärt sig sin läxa.

I sin själviskhet så hade de levt för sina egna syften och inte tagit med Gud i beräkningen.

- Denna fest som skedde i Dan 5 blir som ett exempel på detta sätt att leva.

Och frågan till oss idag är: Lever vi likt Babylon bara för stunden för att behaga oss själva i syndfull njutning?

- Visar ditt och mitt liv på att vi lever med evigheten i fokus? Visar våra prioriteringar på att vi bara njuter av denna världens lockelser likt kung Belsassar?

Babylon hade blivit så hög på sig själv att hon inte brydde sig om Gud fastän Gud hade varnat henne så struntade hon i varningen och den väntande domen.

- Här så bör vi ta varning. Har vi blivit så bekväma i våra kläder att vi bara går på i våra vagnsspår och rutiner.

Är vi så upptagna med våra fester och vanor att vi har glömt bort Gud. Tyvärr så hittar vi många gånger praktiserad ateism i våra liv.

- Babylon levde som om Gud inte existerade. Om vi bortser söndagar och kanske Bibelstudiegruppen en gång i veckan.

Om man jämförde ditt liv med en icke troende. Skulle man då se en skillnad? Observera att vi inte blir frälsta genom vårt sätt att leva, men vårt sätt att leva indikerar om vi har blivit frälsta.

- Jag är rädd att vi allt för ofta lever våra liv som om Gud inte existerade. Och här så menar jag även genuint kristna.

Babel fortsatte i sina vanor av stoltorberoende tills Guds dom kom.

- Runt om i Nya Testamentet så ser vi temat om att vara redo, De 10 jungfrurna, tjänarna som blev anförtrodda att förvalta sin herres pengar.

Vi ser hur Jesu återkomst beskrivs med att han ska komma som en tjuv om natten.

- Är du redo för Jesu tillkommelse? Babylon var inte redo när Guds dom genom det persiskmediska riket kom.

Är du redo? Första steget för att vara redo är att du tar emot evangeliet. Alltså den goda nyheten att Jesus kom och levde ett fullkomligt liv och tog på sig syndares straff.

- Så om du omvänder dig från din synd och tror att Jesus dog istället för dig och att Fadern uppväckte honom från det döda. Då blir du räddad till en underbar relation med Gud.

Detta är första steget till att vara redo för Jesu tillkommelse. Nästa steg handlar om att leva ett liv i gensvar till den frälsning som blivit oss givna.

- Att istället för som Babylon levde för världslig njutning, att leva för att åtnjuta Gud och ge honom ära.

Om vi verkligen har fått tag på evangeliet, hur kan vi då inte annat än att gensvara på Guds kärleksförklaring som han har gett oss i Jesus.

- Att vilja leva våra liv i gemenskap med honom. Må vi alla hjälpa varandra att försaka världen och prioritera att Gud får vara i centrum i vår vardag.

Må han få första plats på varje område av våra liv. Må vi leva som de 5 jungfrurna som hade olja i sina lampor så att vi är redo när brudgummen kommer.

- Babylon var inte redo, är du?

Jesaja fick ordet att uppmana Juda att ställa ut en väktare för att spana och denna väktare fick se ryttare kom ridande från slaget om Babel.

- Meddelandet som han fick ge löd: Babel har fallit, ja, det har fallit!

På samma sätt så talar Uppenbarelseboken om hur denna världens Babel också kommer att falla.

- Vi kan inte förtrösta på detta Babel det håller inte ur ett evighetsperspektiv.

Näst ut att dömas genom Assyrien är Edom och Arabien som Jesaja nämner snabbt i förbifarten. Edom som låg i Seir.

- I v.11 så står det profetia (börda) om Duma. Själva ordet duma som betyder tystnad är en ordlek med ordet för Edom.
- Varför? När det gäller Edom så har Gud inget svar, bara tystnad.

Man ropar till mig från Seir: "Väktare, vad återstår av natten? Väktare, vad återstår av natten?"¹² Väktaren svarar: "Morgon kommer, ändå är det natt. Vill ni fråga mer, så fråga. Kom tillbaka igen."

- Angående Edoms dom så fanns inget svar om när den skulle upphöra, bara tystnad och en lång natt.

Guds dom kommer snart att manifesteras sig lik en mörk natt, men likt Edom så har Gud inte bara svarat oss med tystnad.

- Han har gett oss svaret på tystanden och det är Jesus. Han led den mest mörka natt för att rädda oss från vårt mörker.

Det är genom att fly till honom som vi finner morgonens ljus. Det är han som är världens ljus.

- Även om man mötes av tystnad så fanns faktiskt hopp även för Edom om att morgonen skulle komma.

Efter profetian eller bördan om Edom så kommer en annan kort profetia om Arabien.

- Likt Edom så kunde inte heller Arabien motstå den assyriska invasionen.

Även här så används lite av en ordlek. Ordet Arabien har samma konsonanter som det hebreiska ordet för natt.

- Det som på svenska i vers 13 översätts med ni ska bo, betyder på hebreiska. Ni ska spendera natten.

Arabstammarna tvingas fly söder ut i öknen för att undfly svärdet och krigets vedermödor.

- I exemplet med Edom och Arabien så visar Gud Juda att hon inte kan förtrösta på att få hjälp bland dem för att bli räddad från Assyrien.

Det samma gäller oss. Allt det som vi försöker finna hopp och räddning i utanför Gud kommer inte att bestå.

- Det finns inget ljus att få i avgudar, bara mörker. Jesus är den ende vi kan förtrösta på.

Ok, låt oss gå vidare till Juda och Jerusalem. Här så blir det väldigt tydligt i hur man levde för stunden.

- Denna del är indelad i v.1-14 som förkunnar om hotet mot Jerusalem och i v.15-25 som handlar om två individer

I kap 22:1 till i början på vers 2 så står det: ¹**Profetia (eller börda) om Synernas dal. Vad fattas dig, eftersom allt ditt folk stiger upp på taken?**
²**Du larmfyllda, du bullrande stad, du glada stad!**

Jerusalem som är placerat högt på ett berg är här sarkastiskt och ironiskt beskrivet som synernas dal.

- Platsen där Gud hade tagit sin boning hade blivit som en dal när det gällde syner. Guds ord hade lagts åt sidan.

Man levde i framgång oberoende av Gud.

- När den stundande domen närmade sig så festade man och njöt man av synden när man i själva verket borde ha varit rädda.

Påminner dig inte detta om Sverige idag? När jag växte upp så var det så här som många av mina icke kristna vänner levde.

- Man festade och skrattade tills ruset gick ur helt utan att ägna en enda tanke åt Gud.

Men så här i Jesaja 22 så kommer domen i samband med när Babylon med Nebukadnessar skulle komma att inta staden.

- I vers 2-4 så blir det beskrivet hur deras slagna inte blev slagna med svärd eller dödats i strid och hur deras furstar blivit fångar när de försökte fly.

Vi kan i detalj se hur denna profetia uppfylldes i 2 Kung 25 där kung Sidkia och hans män flydde från staden när den belägrades.

- Istället för att ha spenderat sin tid på att omvändelse söka Herren så hade man levt för njutning och värdslighet.

En än gång så gråter Jesaja och han vill inte låta sig tröstas pga. att hans folk har blivit förstört.

- I vers 6 så beskrivs Elam, nuvarande Iran som bär kogret. Hon var i början på 500 f.Kr. allierad med Babylon men kom under mitten av 500-talet f.Kr. att vända sig emot Babylon.

Vi vet att Gud reste upp dessa nationer till doms för Juda.

- När fienden började närma sig så istället för som kung Hiskia som omvände sig till Herren så sökte man genom mänsklig vishet att försöka hjälpa sig själv.

I v.8-11 så letar man efter vapen, leder om vattnet och förstärker muren. Man lever bara för stunden. Man spenderar sin tid med att söka mänsklig hjälp och vishet.

- Detta när man i själva verket borde legat på sina knän och omvänt sig och vädjat till Gud att rädda dem.

Precis som med Jerusalem så håller vårt land på att falla för fiendens angrepp.

- Springer vi runt och letar vapen och försöker täta sprickorna i muren?

I både Juda och vårt fall så är det Gud som har tagit bort den andliga skyddsmuren runt folket.

- Hur mycket vi än spenderar vår tid på att försöka täta sprickorna i muren så kommer det inte funka.

Vi måste ta till oss slutet på v.11 **Men ni ser inte upp till honom som har gjort detta, till honom som för länge sedan har bestämt det.**

- I allt det som sker i vårt land idag så måste vi stanna upp och söka Gud som låter denna dom manifesteras sig.

Vi måste se upp till honom som för länge sedan bestämt det. Och sen så kommer en viktig vers i v.12:

- **¹²Herren, HERREN Sebaot kallar er på den dagen till gråt och sorg, till att raka era huvuden och klä er i säcktyg.**

Istället för att vara upptagna med deras världslighet och att försöka bli av med konsekvenserna av Guds dom så kallar han dem och oss att i uppriktig sorg och omvändelse söka Herren.

- Istället för att söka Herren så njuter och gläder dom sig i syndfull njutning och säger: Låt oss äta och dricka för imorgon dör vi.

Dom tog inte med Gud i beräkningen för hur dom levde sina liv.

- Denna vers citerar Paulus i 1 Kor 15 och det är denna vers som är idealet för hur många människor tänker idag.

Låt oss äta och dricka för imorgon dör vi. Låt oss leva för stunden och inte för evigheten.

- Klockan tickar och Guds dom kommer allt närmare. Hur spenderar du och jag vår tid? Är det för världslig njutning eller för Guds ära.

Bortsätt från den tid då du arbetar, går i skolan och vilar. Hur använder du din tid?

- Kretsar ditt använda av din tid av dig själv och dina njutningar eller lever du för Gud och andra?

Använder du din tid för att investera i evigheten eller i det jordiska?

- Juda och Israel struntade i det eviga och fokuserade bara på det jordiska.

Detta exemplifieras av Shebna i v.15 och framåt. Man skulle kunna säga att han var kung Hiskias närmsta man.

- Istället för att bry sig om Gud och folket så var han självisk och tänkte bara på sig själv.

När Jesaja får ett budskap till honom så är han i full färd med att hugga ut en fin grav för att göra ett namn åt sig själv.

- Men Jesajas budskap till honom är att han ska dö i ett främmande land och ersättas av Eljakim.

När man jämför dessa två så står de i djup kontrast i hur de är och lever sina liv.

- Shebna var självupptagen och levde för sina egna intressen som hans grav och hans vagnar i v.16 och 18.

Eljakim däremot var en Herrens tjänare och fader för folket i v.20-21.

- Shebna var ostadig som en boll i v.18 medans Eljakim var stadig som en spik i en fast vägg i v. 23.

Shebna var en skamfläck i v.18 medans Eljakim var en ärofull tron för sin fars hus i v.23.

- Shebna blev bortstött från hans plats i v.19 medans Eljakim blev satt på en fast plats av Herren i v.23.

Här så har vi kontrasten mellan hur två personer spenderade sin tid, den ene för sig själv och den andre för folket och Guds ära.

- Hur spenderar du din tid? Jag skulle vilja uppmanna er alla att se över hur ni spenderar er tid.

Vad skulle du med Guds nåd behöva ändra på för att leva mer för Gud och för andra?

- När det gäller Eljakim så visar Gud i vår text att oavsett hur Gudfruktig en människa än må va så kan vi inte bygga våra liv på denna människa.

Eljakim hade blivit en spik som var inslagen i väggen där människor kom att hänga sina bördor.

- Men Gud säger här i v.25 att denna spik ska huggas av och falla ner.

Till och med en god ledare som Eljakim var oförmögen att bära bördan av landets styre.

- Detta pekar på behovet av Immanuel, Gud med oss, Jesus, Messias som en dag kommer att regera på den nya jorden.

Ingen börda kommer att vara för tung för honom. Till honom kan vi komma och lämna våra bördor.

- **²⁸Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila. ²⁹Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. ³⁰Ty mitt ok är milt, och min börda är lätt.” (Matt 11:28-30).**

Eljakim blev i v.22 given nyckeln till Davids hus. När han öppnar ska ingen kunna stänga och när han stänger ska ingen kunna öppna.

- Denna vers pekar fram på hur Jesus, Messias har blivit given nycklarna till himmelriket.

I Upp 3:7 så har Jesus Davids nyckel i vilket han har auktoriteten att öppna och stänga dörren för Guds rike.

- I Matt 16 och 18 så delegeras nycklarna till Guds rike till Petrus och vidare till församlingen att binda och lösa människor i deras synd.

Dels genom att utöva församlingsdisciplin men även genom att predika om syndernas förlåtelse vilket sätter människor fria.

- Med Jesus som sitt huvud så har idag församlingen detta mandat att inneha nycklarna till Guds rike.

Låt oss då ta vara på vår tid genom att ha evigheten i perspektiv och använda dessa nycklar med målet att predika budskapet om syndernas förlåtelse så att människor kan bli fria.

- Den sista av domarna i denna cykel riktar sig mot Tyrus som hade byggt upp ett affärsimperium där man styrde handeln på haven.

Denna stad i Fenicien i nuvarande Libanon som jag själv besökt fungerade som en symbol för rikedom och handel och är som en skuggbild på Babylon i Uppenbarelseboken.

- Likt Babylon i Upp 18 så var det genom Tyrus som jordens köpmän hade blivit rika.

Även Juda och Jerusalem njöt av den lyx och de rikedomar som Tyrus hade hjälpt henne att införskaffa.

- Men Jesajas budskap här är att detta är flyktigt. På samma sätt är det för oss. Vi kan inte förtrösta på jordiska rikedomar.

I början på den profetia eller börda som det ordagrant betyder som Jesaja får om Tyrus så mötts vi av handelsfartyg som är på väg hem från Tarsus som många tror låg i Spanien.

- När de kommer fram till kitternas land vid nuvarande Cypern så nås de av budskapet att Tyrus är ödelagt, utan hus och utan ingång.

Därmed så bryter alla kustlandets invånare ut i sorg. All deras handel och källa för rikedomar var borta på en dag och det var enligt v.9 Herren som hade beslutat detta för att slå ner all stolthet och ödmjuka alla stormän på jorden.

- Precis som kaldeernas land blev förstört så skulle också Tyrus förstöras.

Tyrus hade likt en sköka sålt sig för att vinna rikedom och här kom hennes straff.

- Hon hade likt den rike dåren i Lukas 12 samlat på sig skatter men vars själ kom att utkrävas av honom på en natt.

Tyrus hade inte sökt Gud. Hon levde för stunden där hon samlade på sig sina skatter men allt kom att försvinna på en dag.

- När de kommer till våra pengar och tillgångar så vissas var vi har våra hjärtan.

Jesus sa i Matt 6:21 att där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.

- Innan dess så hade han sagt samla inte skatter här på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar. Istället så säger Jesus att vi ska samla våra skatter i himlen.

Reflekterar ditt och mitt hanterande av våra pengar att vi lever för stunden eller för evigheten?

- Är vi fokuserade på att samla skatter på jorden eller i himlen?

Är vi som den kinesiska kvinnan och Babel som njöt av lyxiga måltider medans världen går förlorad?

- Är vi lik Jerusalem som istället för att sörja och omvända sig festade och roade sig mitt under Guds dom.

Är vi som Tyrus som hade pengarna till sin gud och i sin stolthet samlade skatter på hög.

- Vad är dina prioriteringar i livet? Vad är det du lever för? Är det likt Joel Osteen att ha ditt bästa liv nu eller är det att ha ditt bästa liv sen.

Våra prioriteringar i detta livet uppenbarar om vi lever för denna värld eller för Gud.

- Kinesiskan la alla sina pengar på lyxmat. Vad lägger vi våra pengar på? Visar det hur vi hanterar våra pengar att vi lever för stunden eller för evigheten?

Jag skulle så önska att vi som församling kunde lägga majoriteten av allt som ges till kyrkan för att sprida evangeliet bland nationerna.

- På samma pastorskonferens som jag träffade Caleb kom jag även att träffa en man från en församling som berättade att dom gav bort runt 80% av all sin inkomst till mission.

Caleb och hans familj har valt att offra sin ekonomiska trygghet för att åka och leva ett liv i fattigdom för att nå ut med evangeliet till de som inte har fått höra glädjebudskapet om Jesus.

- Låt oss rannsaka oss själva, när det gäller människors eviga frälsning, hur vi använder vår tid och hur vi använder våra pengar. Lever vi förstunden eller lever för evigheten?

Må vi söka först Guds rike hans rättfärdighet i våra liv.

- Är det något område i just ditt liv där du behöver vända om och leva för evigheten istället för dig själv?

Det är inte försent att vända om. När det gäller Tyrus så efter att staden kom att återupprättas så profeterade Jesaja i v.18 att hennes handels lön och vinst skulle helgas åt Herren.

- Den skulle inte lagras eller läggas undan, utan hennes vinst ska gå till dem som bor inför Herrens ansikte för att de ska ha tillräckligt med mat och kläder.

Istället för att leva för sig själv så började hon nu att använda sina rikedomar i Herrens tjänst.

- Må också vi som individer och församling genom vår tid, våra pengar och med våra liv prioritera Guds rikes utbredande i Göteborg, Sverige och till jordens yttersta gräns.